Κρυπτο-ρατσισμός από την Εθνική Επιτροπή Βιοηθικής

Categories : ΒΙΟΗΘΙΚΗ

Date : 18 Μαΐου, 2007

Αναφορικά εις την Γνώμη της Εθνικής Επιτροπής Βιοηθικής για την «προγεννητική και προεμφυτευτική διάγνωση και τη μεταχείριση του εμβρύου»

Πριν από λίγες μέρες, η Εθνική Επιτροπή Βιοηθικής, ύστερα από επανειλημμένες συνεδριάσεις, διετύπωσε την τελική της Γνώμη για την «ΠΡΟΓΕΝΝΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΕΜΦΥΤΕΥΤΙΚΗ ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΕΜΒΡΥΟΥ».
Επειδή το συγκεκριμένο κείμενο εγνώρισε τη δημοσιότητα και προκάλεσε ποικίλα σχόλια και συζητήσεις, η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος θεωρεί ότι είναι υποχρεωμένη να καταθέσει τις επί του θέματος απόψεις της.

1) Χωρίς να μπορούμε να δικαιολογήσουμε, κατανοούμε τη δυσκολία γονέων να προχωρήσουν στην ολοκλήρωση μιας εγκυμοσύνης, στις περιπτώσεις που αυτή συνοδεύεται από δυσμενή προγεννητική διάγνωση. Είναι όμως πρωτάκουστη η υπό μιας Επιτροπής Βιοηθικής, μάλιστα Εθνικής, διατυπωμένη επίσημη Γνώμη ότι «η αποδοχή της γέννησης παιδιών με σοβαρές βλάβες στην υγεία τους... κατά κανόνα ελέγχεται ηθικά», μάλιστα δε «αν αυτή βασίζεται σε συγκεκριμένες μεταφυσικές αντιλήψεις (και όχι σε απλό εγωισμό) του μελλοντικού γονέα, δεν μπορεί να παραβλεφθεί ότι παραγνωρίζει ανεπίτρεπτα την ποιότητα της μελλοντικής ζωής ενός νέου ανθρώπου».
Είναι η πρώτη φορά που ένα επίσημο κείμενο θεωρεί, όχι νομικά επιτρεπτή, αλλά ηθικά επιβεβλημένη την άμβλωση. Επί πλέον δε υποστηρίζει ως μη ηθικό το να αρνηθούν κάποιοι γονείς τη διακοπή της κύησης σε περίπτωση διάγνωσης παθολογικού εμβρύου.

2) Αν είχαμε τη δυνατότητα να διαγνώσουμε προγεννητικά την συγγενή κώφωση η την τύφλωση η τον αυτισμό η τη διανοητική υστέρηση η άλλες συναφείς παθήσεις, θα ήταν ηθικό κατά την προτεινόμενη αντίληψη να διακόψουμε την κύηση και «ανεπίτρεπτο η ελεγχόμενο ηθικά» να την συνεχίσουμε; Ποιές είναι οι σοβαρές παθήσεις που επιβάλλουν την διακοπή της κύησης και ποιές αυτές που δεν την δικαιολογούν; Αυτό δεν είναι καθαρή ευγονική λογική;

3) Αν με τη λογική της Εθνικής Επιτροπής δικαιούμαστε να παρατείνουμε

«φιλεύσπλαγχνα» την «νόμιμα» επιτρεπτή περίοδο διακοπής της κύησης από τις 12 στις 16 η 18 εβδομάδες, με ποιά λογική δεν θα έπρεπε «ηθικά» να διακόψουμε την κύηση στις 25 η 30 εβδομάδες για αδιάγνωστες σήμερα αλλά πιο σοβαρές παθήσεις; Και αν αυτό κάποτε επιτραπεί, ποιό επιχείρημα μας πείθει ότι είναι ηθική η άμβλωση ενός παθολογικού εμβρύου στον τέταρτο η έκτο μήνα και μη ηθική η θανάτωση ενός νεογέννητου με περισσότερα προβλήματα, την πρώτη μέρα που θα δει το φως της ζωής;

4) Ένα άτομο με σύνδρομο Down ή μεσογειακή αναιμία ή λαγόχειλο σίγουρα παρουσιάζει κάποια προβλήματα, στην πρώτη όμως περίπτωση δεν υποφέρει το ίδιο αλλά ενδεχομένως το περιβάλλον του. Ποιά επιτροπή βιοηθικής και με ποιά κριτήρια μπορεί να ζυγίσει την αξία της ζωής σ' αυτές τις περιπτώσεις και να αρνηθεί το δικαίωμα σ' αυτήν; Υπάρχουν συνάνθρωποί μας με μεσογειακή αναιμία που παρά τη δυσκολία και τον αγώνα τους ομολογούν τη χαρά τους για τη ζωή. Ποιός θα είχε το δικαίωμα αυτή να τη στερήσει;

5) Αυτή η «νεο-ηθική» γνώμη, που παράλληλα ομολογεί «ότι δεν αναιρεί την κατηγορηματική καταδίκη των οποιωνδήποτε δυσμενών διακρίσεων απέναντι σε συνανθρώπους μας που από τυχαίους λόγους γεννήθηκαν και ζουν με σοβαρά προβλήματα υγείας», πως μπορεί να πείσει για την ειλικρίνειά της, όταν η υπόλοιπη επιχειρηματολογία της αποδεικνύει το αντίθετο; Όταν αντικρύζουμε τους συνανθρώπους μας που πάσχουν από μεσογειακή αναιμία η έχουν σύνδρομο Down πως από δω κι εμπρός μπορούμε να τους πούμε ότι λυπούμαστε για τη δοκιμασία τους, αλλά χαιρόμαστε την ύπαρξή τους;
Η Εκκλησία μας καταδικάζει αυτόν τον κρυπτο-ρατσισμό, τιμά το αγαθό της ζωής ως ιερό μυστήριο ακόμη και μέσα από αναπηρίες, ατέλειες η σοβαρές ασθένειες, αγκαλιάζει τους πάσχοντες συνανθρώπους μας ως αδελφούς και προτρέπει τις κοινωνίες μας σε εκστρατεία αγάπης, καλωσύνης, συμπόνοιας, ανάπτυξης κέντρων και μονάδων θεσμοθετημένης φιλανθρωπίας. Ο πόνος γεννά την αγάπη, όχι η καλοπέραση του ευγονικού σχεδιασμού. Η ταπείνωση της αναπηρίας αναδεικνύει τον πολιτισμό της ευγενούς ηθικής, όχι οι γνώμες του σύγχρονου βιοηθικού ορθολογισμού.

Εκ του Γραφείου τύπου της Ιεράς Συνόδου